

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Dato: 31. oktober 2006
Dok.: CMA40167
Strafferetskontoret

Udkast til beredskabstale

**[Hvis der spørges til FN's Børnekonvention og FN's
Børnekomité's anbefalinger i anledning af Danmarks
tredje periodiske rapport fra 2003]**

Efter børnekonventionens artikel 37 b skal anholdelse, tilbageholdelse eller fængsling af et barn følge lovens forskrifter og må kun bruges som en sidste udvej og for det kortest mulige passende tidsrum.

Efter konventionens artikel 37 c skal ethvert barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv.

Som jeg allerede har været inde på, skal de danske regler om afsoningsforholdene for unge netop bl.a. ses i lyset af bestemmelserne i FNs Børnekonvention.

Et led i Danmarks forpligtelser efter børnekonventionen er, at der hvert 5. år skal afgives en beretning til FNs børnekomité om de foranstaltninger, der er truffet for at virkeliggøre konventionens rettigheder, og om de frem-skridt, der er gjort.

Danmark afgav sin tredje periodiske rapport om de foranstaltninger, der er truffet for at virkeliggøre rettighederne i børnekonventionen, i august 2003.

I september 2005 afgav FN's Børnekomité sine bemærkninger til Danmarks rapport.

Komiteén anbefalede i den forbindelse bl.a., at Danmark overvejer praksis med hensyn til isolationsfængsling af

unge, således at dette reserveres til ekstraordinære tilfælde, og at den øvre grænse for varigheden af isolationsfængsling af børn nedsættes, samt at isolationsfængsling af børn søges afskaffet.

Som også tidligere nævnt skal det lovforslag om isolationsfængsling, som jeg i sidste måned fremsatte for Folketinget, bl.a. ses i lyset af FN's Børnekomité's anbefalinger på dette punkt.

Endvidere anbefalede komitéen, at der tages skridt til at undgå indsættelse af 15-18 årige i fængsler sammen med voksne.

Jeg kan for så vidt angår dette spørgsmål henvise til, at udgangspunktet efter reglerne i straffuldbyrdelsesloven og bekendtgørelse nr. 390 af 17. maj 2001 om behandlingen af 15-17 årige, der anbringes i kriminalforsorgens institutioner, netop er, at der ikke skal ske anbringelse i fængsel, men institution.

Det er således kun i de tilfælde, hvor afgørende hensyn taler imod anbringelse af den unge uden for fængsel eller arresthus, at en sådan anbringelse må finde sted.